

РЕШЕНИЕ

№ 20045

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **5822** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Строително предприемачески холдинг” ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от Г. И. Г. – управител, чрез процесуалния си представител юрк. Г. Р. срещу Решение № 1864/18.04.2024 г., постановено по НАХД № 4879/2023 г. по описа на Софийски районен съд, I-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2300006 от 09.03.2023 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – С., с което на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е незаконосъобразно и неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила и неправилно приложени материалноправни норми. Твърди се, че въобще не са разгледани и обсъдени обстоятелствата, изложени във възражението подадено срещу АУАН. Счита за формално произнасянето на съда по отношение на възможността за преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Моли се да бъде отменено обжалваното решение, алтернативно да бъдат приложени разпоредбите за маловажен случай. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява. Ответникът, директор на дирекция „Инспекция по труда“ С., редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли да бъде потвърдено оспорено решение.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1864/18.04.2024 г., постановено по НАХД № 4879/2023 г. по описа на Софийски районен съд, I-ви състав, съдът е потвърдил НП № № 22-2300006 от 09.03.2023 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – С., с което на „Строително предприемачески холдинг“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП е безспорно установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Установено е, че на 06.01.2023 г. на „Строително предприемачески холдинг“ ЕООД е съставен АУАН за това, че при извършена проверка е

било констатирано, че касаторът, в качеството си на работодател, не е изпълнил задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, дадено под номер 6 от протокол номер ПР 2236430 от 02.12.2022 г., връчен на дружеството на 02.12.2022 г., а именно: „работодателят да изплати на Л. Б., уговорено трудово възнаграждение за извършената работа за периода от месец април до август 2022 г., включително“ в срок до 08.12.2023 г., което предписание не е било изпълнено и по този начин, на 09.12.2023 г. е извършил нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП от решаващия състав е прието, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ, тъй като със своето бездействие не е изпълнило задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, дадено под номер 6 от протокол номер ПР 2236430 от 02.12.2022 г. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в минимално предвидения в разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ размер. СРС е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ, доколкото същото не е отстранено веднага след установяването му, като са без значение причините, поради които не е изпълнено. По тези съображения, подробно мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е потвърдил процесното НП.

Изложената фактическа обстановка е установена от гласните доказателствени средства – свидетелските показания на В. В. (актосъставител), както и от писмените доказателства по делото.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXV касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение.

Споделят се и изведените правни изводи по съществуващото на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл. 415, ал. 1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл. 415, ал. 1 от КТ се явява съставомерно. Санкцията е наложена в предвидения в закона минимален размер, поради което не може да се прецени като явно несправедлива. Същата не може да бъде намалявана под предвидения в закона минимум, освен в случаите на маловажно нарушение в хипотезата на чл. 415в, ал. 1 КТ. Т. правило в процесния случай не е налице, тъй като нарушението не е отстранено веднага след установяването му. Нарушението е установено на 02.12.2022 г., като на дружеството-касатор е дадена възможност да изпълни указанията до 08.12.2023 г. като същите не са изпълнени, поради което възраженията му в тази насока са неоснователни.

Нарушението, за което дружеството е санкционирано, се изразява в неизпълнение на предписание на контролен орган, дружеството да спазва трудовото законодателство, дадено под номер 6 от протокол номер ПР 2236430 от 02.12.2022 г., а именно: „работодателят да изплати на Л. Б., уговорено трудово възнаграждение за извършената работа за периода от месец април до август 2022 г., включително“ в срок до 08.12.2023 г. Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП, правилно прието от въззивния съд за законосъобразно издадено.

Не са налице основания за преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ, тъй като по делото не са налице данни за нарушението да е било отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ,

каквото е изискването на посочената разпоредба. Не са налице основания за определяне на нарушението като маловажно и според чл. 28 от ЗАНН поради изключително важното значение на задължението на работодателя да изплаща трудово възнаграждение на работниците за положения от тях труд.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юрисконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1864/18.04.2024 г., постановено по НАХД № 4879/2023 г. по описа на Софийски районен съд, I-ви състав.

ОСЪЖДА „Строително предприемачески холдинг“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от Г. И. Г. – управител, да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:.